

گولبەن شەریف

گالیسکە

تەرمێک بەسەر پشتی گالیسکە یەکەوێ بوو، چەند گەنجیکی لە خۆبایی بە ناوەندی شەقامە کەدا بەرەو مائی مام کەریم رایان دەکیشا، کاتێک گەیشتنە بەردەم مائی مام کەریم گالیسکە کە یان راگرت و یەکیەک لە گەنجەکان لە دەرگەی دا، ژنەکە ی مام کەریم بە جلە رەشە کە یەوێ دەرگە ی لێیان کردەوێ، بێ ئێوێ گەنجە کە هیچ بلێت ژنە کە راستە و خۆ نیگای کەوتە سەر گالیسکە کە و دەستی کرد بە شیوێ و واوێلی، مام کەریم کلاشەکانی لە پێ کرد و هات و لەسەر خۆ دەستی لەسەر شانی ژنە کە ی دانا و زۆر بە متمانەوێ گوتی:

- چیه ئهوه ئافرهت؟ چی رووی داوه؟ ئهوشین و واوهیلایهت لهچی؟
کاتیک ژنهکه مام کهریمی بینی، زمانی له کلپلهوهچوو، به ههموو هیژی
خۆی چاوهکانی زهق کردهوه و نیگای مام کهریمی کرد، گهنجهکانیش
تهماشایهکی مام کهریمیان کرد و ههریهکهیان به لایهکدا ههلهاتن.

کۆلانیکی ساردوسر وهکو ئهوهی بهفریکی یه جگار زۆر باریبیت و هیچ
کهسیک له کۆلانهکه دا فریای سهردهرکردن نهکه وتبیت، بیدهنگیهکی
سامناک، واههستیان دهکرد له بیداریدا خهون دهبینن، گالیسکه کهش وهکو
پهیکه ریک بی جووله له شوینی خۆی چهقیبوو.

تهرمیک شهروالکی خاکی لهپی و به نیوتاقیکی سهربازی بهسترابوو،
خوترهیهکی رهش و سپی له گهردنی ئالابوو، جووتیک کلاشی پهروینی
تۆزای له پیدیدا چهک کرابوو، لهسهه پشت و زۆر به هیمنی له بان
گالیسکه کهه وتبوو، سپییایی چاوی کهه وتبووه پشتهوه و له نیوان
لیوهکانیهوه نیوهی چهند ددانیکی سپی به دیارکهه وتبوو.

مام کهریم له نیگاکانی ژنهکهی ههندیک شلهژا، بهلام زۆر بایهخی پی
نه دا، سهیری دههات که ژنهکهی شیوهن دهکات، چونکه ئهوه زۆر له میژه
خزم و کهسوکارهکهی له کارهساتیکی جینۆسایدیدا له ناوچوون و ههردوو
کوره کهشی له شهریکی ناوهخۆدا کوژران، ئیستا زۆری پی سهیره و نازانی
ژنهکهی بۆ کی شیوهن دهکا! به خۆی دهگوت:

- ئهمه کاتی خۆی هینده شیوهنی کردوو، ئهگهر ههتا رۆژی دوایی
خه لکی له ناو بچن، ئهوه شیوهنهی ئهم بهسیانه! ئهی کهواته بۆ وهها پر به
دل شیوهن دهکات؟ ئه مجا ژنهکهی به توندی راتهکاند و گوتی:

- بۆ وهلام نادهیتهوه چی بووه؟، ئهی ئهمه تهرمی کییه لهسهه ئهم
گالیسکهیه و کی هینایه ئیره؟

ژنهکهی ته نیا پهنجهی شایه تمانی بۆ تهرمهکه دریژ دهکرد و به لاله
زمانهوه دهیگوت:

- ئهوه... ئهوه !

مام کهریم چونکه کارهکهی زۆر قورس بوو و چوو بووه ناو تهمنیشهوه،

نهیده توانی کاره که ی به باشی راپه پیتنی، نهو پاش نیوه رۆیهی که له نویژی عهسره وه گه رابووه ماله وه بۆ نهوهی پشوویه ک بدا و ههندی ئاو بخواته وه، له ریگه سه لام له چهند که سیکی نههلی مزگهوت دهکات، به لام که سیان وه لامی ناده نه وه، نهه میش به خوئی گوتبوو "له وانیه سه رقالم بن، دهی به هه رحالم وه لامدانه وهی هه ژاریکی عاره بانه چیی وه کو من زۆر گرینگ نییه!" ئیتر به دلته نگییه وه گه رابووه ماله وه.

مام که ریم خوتره رهش و سپیکه ی له ملی کرده وه و ئالاندییه که مه ریوه.

- نهوه نهوه چیتته؟ بۆ وا زمانت له کلپه وه چوو و لاله پهتی بوویتته؟

به ههردوو دهستی تهوژمی کرده سههر شانیهکانی ژنه که ی، نهویش وهکو که سیکی گیانی له دهه چووندا بیت له ژیر تهوژمی دهستهکانی مام که ریم هه لده له رزی.

- به راستی تۆ ژنیکی سهیری!

- من سههیر نیم، تۆ خووت سهیری! ژنه که ی له ناکاودا زمانی بووه و نهه مه ی گوت.

مام که ریم له سه رهخۆ و به هیمنی دهستی له سههر شانی ژنه که ی هه لگرت و ههردوو دهستی کرده گیرفانی شهرواله خاکیکه ی و له گالیسکه نزیک بووه وه، نیگایه کی قوولئ برییه ته ره مه که، نهه مجا پیلوو هکانی چاوی به هیواشی هینایه خواره وه و هه ناسه په کی قوولئ هه لمرژی، له گه ل کرده وهی چاوهکانی فرمیسک به روومه ته پیرهکانیدا هاتنه خواره وه، گوتی:

- ئیستا تی گه یشتیم بۆ سه لامه که میان وه لام نه دایه وه.

پاشان پشتی له ژنه که ی کرد و هیواش ههواش وهکو تارمایییه که به رهو مزگهوته که ریگه ی گرت بهر.

ژنه که ی مام که ریم چاوهکانی داخست و به دهستهکانی دوا مالئاوایی له مام که ریم کرد. له ئاخ و سهسرهت و دهست بهیه کادانی خه لکه که ژنه که ی مام که ریم چاوی هه لئینایه وه.

یه کیک گوتی:

- دهی، زوو، ته ره مه که له گالیسکه که بیئنه خواره وه.